

spectatori (15 secunde de publicitate au costat 203.000 de euro!), tradițională, dar și modernă în același timp, cucerind și atrăgând tinerii. Îmbinând creativitatea cu calitatea, realizatorii au dat la iveală excepționale pagini de muzică și show. Cunoscută în Italia datorită rolului din filmul „Youth” al lui Paolo Sorrentino, Mădălina Ghenea, 27 de ani, a cucerit publicul prin frumusețe, eleganță, grație, dezarmanta modestie, eleganță (15 rochii superbe, una din ele creație românească), stând fără să roșească alături de cei 3 reputați comperi. În toate intervențiile sale, pe scenă sau în sala mass-media, ea a făcut ca România să fie privită cu curiozitate și simpatie (avem destui care ne fac „reclamă” în Peninsula...), povestind despre familia ei, despre obiceiurile din România și despre artiștii noștri: „Sunt ortodoxă, sunt foarte legată de religia și de cultura mea”, a declarat ea cu mândrie, făcând un serviciu mult mai consistent țării decât zeci de politicieni... Datorită ei, la acest uriaș eveniment muzical european s-a vorbit frumos despre România: măcar atât, dacă tot ne uităm cu jind la ce fac alții, nefiind în stare să mai avem nici Mamaia, nici „Cerbul de aur”!

Correspondență de Ileana POPOVICI

Români premiați la Sanremo ?? Oarecum...

Sanremo este un orașel turistic (populație 47.000 de locuitori) pe coasta ligurică a Mediteranei, gazdă a numeroase evenimente - Tenco Prize (concurs de compoziție muzicală dedicat memoriei lui Luigi Tenco), cursa de ciclism Milano-Sanremo, Parada carelor florale, Concursul Ferragosto. Dar întreaga lume îl cunoaște pentru Festivalul Sanremo, desfășurat la Teatrul Ariston încă din 1951, după care s-a inspirat și Eurovision-ul (debut - 1956). Cum noi urmărim de zeci de ani acest festival, iar revista noastră i-a rezervat deseori ample cronici, cunoaștem titlatura sa exactă - Festival della canzone italiana di Sanremo - de unde se poate deduce lesne faptul că este rezervat cântecului italian, adică este un concurs: 1. Național (nu internațional), 2. de creație (nu de interpretare). Pe lângă partea de concurs, avem și segmentul internațional, care este asigurat de recitaluri, deși la un moment dat au fost invitați și soliști străini să interpreteze „în dublură” cu italienii cântecele din concurs, pentru a le potența valoarea (exemplul „clasic”: șlagărul „Che sarà” scris de Jimmy Fontana și Franco Migliacci a ieșit pe locul 2 în 1971, interpretat de José Feliciano, dar și de Ricchi e Poveri). Festivalul, eveniment cultural important, este preluat de rețeaua publică de televiziune RAI UNO și postul public de radio. Evident, am urmărit festivalul „Sanremo” (nu întâmplător pun între ghilimele) cu atenție și anul acesta.

Vă închipuiți uluiala noastră când citim prin ziarele noastre, ba chiar vedem afișat pe la televiziunile autohtone „Breaking News”, o știre citită convingător de crainică: doi români premiați la Sanremo! Mi se părea absurd, s-o fi schimbat regulamentul pe ascuns sau te pomenești că m-am uitat la alt festival... fiindcă nu văzusem nici un român!

Mă apuc de cercetat și... ce aflu. Un ingenios antreprenor italian a pus pe picioare acum vreo 15 ani un concurs internațional de interpretare: în diverse țări, dar și în provincii italiene se organizează selecții, iar câștigătorii participă la marea finală care se cheamă (țineți-vă bine) Sanremo Music Awards. Evident, nu are nici o legătură și nu este derivat din marele și vechiul „Sanremo”, dar deloc întâmplător e programat cam în aceeași perioadă. După finală concurenții primesc statuete atractive, (uneori) contracte discografice, participă la o ceremonie la Monte Carlo alături de prințul Albert. Concursul este sprijinit mediatic de rețeaua privată Mediaset, a lui Silvio Berlusconi. Evident, dacă n-ai habar de muzică, de istorie, de ziaristică, de nimic, poți zice imediat: aaa, ăsta-i festivalul de la „Sanremo”. Da, s-au organizat și la noi de către Asociația Amici della Musica selecții la Berăria H și au plecat peste hotare Ionuț Ungureanu (de la formația Provincialii) și Tudor Turcu (înlocuind grupul feminin AVA). Au făcut figură frumoasă, bravo lor, și s-au întors cu trofee: „Vocea Internațională”, respectiv „Interpretare Rock-Fusion”. De unde? De la „Sanremo”? Nu, nici vorbă, de la Sanremo Music Awards - care-i cu totul altceva, altă mâncare de pește, seamănă, dar nu răsare. Există un „Sanremo” și un... Sanremo. Dar din pricina ignoranței ziaristilor români, care au dat titlurile cu pricina, toată lumea crede că cei doi au concurat la Teatrul Ariston. Să nu fim înțeleși greșit, ne bucurăm pentru ei, ne bucură

orice succes al muzicii noastre peste hotare, dar astfel de confuzii nu fac bine nimănui. E drept că Ionuț, un „provincial” bine crescut, fără fițe de vedetă, a declarat cu timiditate că ei nu au fost la Festivalul cântecului Italian. Dar nu era menirea și meseria lui să sublinieze apăsător acest lucru, ca să se separe noțiunile, ci a cronicarilor muzicali - e drept, o specie pe cale de dispariție în presa noastră.

P.S. Am greșit, totuși la „Sanremo” au fost și români: mai precis, o româncă, fiindcă s-a numărat printre co-prezentatoare Mădălina Ghenea (numită afectuos de italieni „Reginetta” - care însă nu se traduce prin „Regină”, cum am citit prin ziarele noastre!). Dar cum în aceleași articole și știri TV se amestecau și alăturau în devălmășie fotografiile și numele Ghenea, Ungureanu, Turcu, imediat credeai că cei trei au fost în același loc, pe aceeași scenă, la „Sanremo”-ul ăla, singurul pe care-l știe întreaga Românie. Total fals!

Gabi MATEI